

frem til en
n er blevet
blevet rigtig
istne Tro ser
den ser
Rige, som
der er een
andet. Det
kke at bede:
e Staunings
t godt, men
andet: *Guds*
Rige kom-

Hoffmeyer

TER

nnelse.

r tager Dia-
n. De tyske
meget grun-
5 Aar.

Diakoner til
angelen be-
endighed, at
trænge de
akoner bort
her. Ialt fin-
50 Diakoner;
20 pCt., alle-

som hedder
fornuftig Ar-
hele Spørgs-
ter er Diako-
ver og vne-
ger han, lad
lad os tjene
Ingen Sam-
embede og
tet faa sin
ds som Kir-

de

rv.

annover, Dr.
llerede først
et op til Be-
meget aner-
iakoners Ar-
sig, at der-
»Provstidia-
ller en ældre
retage Præ-
ejdet mt
e præsteløse
er der sig
nne Forbin-
ion, om Or-
rosen Weigt
holder paa,
være »halve
ter«.

følgende i
emærkelses-
e maa regne
g maa ordi-
i Embedet,
erlige Kald:
men ved Si-
g Tjeneste i
Grunden ef-
finger endnu

der sad tænker om de døbte Sudannegres
Klædedragt. Uden just at være moderne,
er den dog nok saa dristig som den, den
Polmann'ske Præstedatter optræder i.

Maa vi saa være her! Ogsaa som
Kristne — i det Tøj, vi befinder os vel i!
De Pletter, Gud regner med, sidder et
Stykke længere inde.

Fra Tommerup til Nyborg.

En ny Sprogbrug har i Løbet af dette
Aar vundet Indpas paa det kirkelige
Omraade: „Tommerupfolk“, „tommerupsk
Forkyndelse“. Før var Tommerup —
kirkeligt — bekendt som det fynske
Haslev, Indre Missions Centrum; nu er
det blevet Betegnelsen for et kirkeligt
Arbejde, hvis Fortsættelse man bør om-
fatte med mer end almindelig Forvent-
ning.

I Tommerup blev i Foraaret holdt et
Præstekonvent under Ledelse af Karl
Barths gode Ven og nære Medarbejder
gennem mange Aar, Sognepræst ved
Domkirken i Basel, Dr. theol. Eduard
Thurneysen. Et Hundrede danske Præ-
ster blev igennem Thurneysens Fore-
læsninger og Øvelser stillet overfor et
Krav, som skulde synes indlysende,
men som hos os føles revolutionerende:
Kirkens Forkyndelse skal
være skriftbunden. Det blev til
Samtaler til ud paa Morgenstunden
ovre i Tommerup. Bagefter Polemik i
diverse Blade og Tidsskrifter om „Af-
læsning“, „Tommeruplinje“ m. m.

Tommerup-Konventet flytter nu til
Nyborg. I Slutningen af Marts 1939
fortsættes Arbejdet samlet ved et Kur-

Den tyske Professor Karl Barth.

sus paa Nyborg Strand under Karl
Barths personlige Ledelse. Indbydelsen
til dette Møde er udgaaet for faa Dage
siden. Indbydere er otte Præster, hvis
Gennemsnitsalder er 34 Aar. Karl Barth
er 20 Aar ældre — og disse 20 Aar er
temmelig præcis den Tid, vi i Danmark
i kirkelig Henseende plejer at være bag-
efter. Man kan saa ærgre sig eller glæ-
de sig efter Behag over den fortsatte
Afhængighed af tysksproget Kristen-
dom — det er saa temmelig vist, at
som Hans Tausen maatte til Witten-
berg for at blive evangelisk, maa vi
vente vor Slægts Reformation fra den
bekendende Kirke i Tyskland og fra
Teologiens Højborg i Basel.

Karl Barth stiller Fordringer til dem,
der vil arbejde sammen med ham paa
Nyborg Strand. De skal forberede sig
i Vinterens Løb. De skal læse Luther.
Men de skal først og fremmest arbej-
de med Skriften. „Tommerup-Linjen“
er Skriftteologi i Kirkens Tjeneste.
Tommerup-Folkenes Sag er Kirkens
Forkyndelse. Det er at ønske, at dette
maa blive vor fælles Sag i hele vor Me-
nighed. Foreløbig kan man imidlertid
regne med, at Karl Barths „Tomme-
rup-Møde“ ikke vil gaa stille af.

18/12 38.

EN

Korte Kommentarer.

129

Ogsaa en Anmeldelse.

Den lyder ordret saadan: „E. Polmann: Jørgen Klints Søn. 2 Kr. God Bog. Men en grim Plet er der. Hvorfor Præstens Datter, en god ung Pige, paavirket af Kristendom, pludselig optræder i moderne Sportsdragt (Mandfolkebukser), begriber man ikke.“

Hverken mer eller mindre. Indtil Tegnsætningen nøjagtig Gengivelse af en Boganmeldelse i Bladet „Sudan“.

De mange, gode Hjem, som holder det Blad, vil naturligvis gerne købe en „god Bog“ til Julelæsning, især naar den kan købes til en saa rimelig Pris. Men sandt at sige begriber man ikke, at Lohses velrenommerede Forlag vil udsende Literatur med saadanne Pletter. Tænk, at en Præstedatter, som tilmed er paavirket af Kristendom — højst forunderligt, synes det! — „pludselig“ afsløres i moderne Sportsdragt, i Mandfolkebukser, reverenter talt! Man maa virkelig forfærdes.

Efter at man har fastslaaet sin egen Mangel paa Begribelse af, at noget saadant baade kan skrives og trykkes, spørger man sig selv, hvad „Sudan“s Anmelder saa tænker om de døbte Sudannegres Klædedragt. Uden just at være moderne, er den dog nok saa dristig som den, den Polmann'ske Præstedatter optræder i.

Maa vi saa være her! Ogsaa som Kristne — i det Tøj, vi befinder os vel i! De Pletter, Gud regner med, sidder et Stykke længere inde.

Fra Tommerup til Nyborg.

En ny Sprogbrug har i Løbet af dette Aar vundet Indpas paa det kirkelige Omraade: „Tommerupfolk“, „tommerupsk Forkyndelse“. Før var Tommerup — kirkeligt — bekendt som det fynske Haslev, Indre Missions Centrum; nu er det blevet Betegnelsen for et kirkeligt Arbejde, hvis Fortsættelse man bør omfatte med mer end almindelig Forventning.

I Tommerup blev i Foraaret holdt et Præstekonvent under Ledelse af Karl Barths gode Ven og nære Medarbejder gennem mange Aar, Sognepræst ved Domkirken i Basel, Dr. theol. Eduard Thurneysen. Et Hundrede danske Præster blev igennem Thurneysens Forelæsninger og Øvelser stillet overfor et Krav, som skulde synes indlysende, men som hos os føles revolutionerende: Kirkens Forkyndelse skal være skriftbunden. Det blev til Samtaler til ud paa Morgenstunden ovre i Tommerup. Bagefter Polemik i diverse Blade og Tidsskrifter om „Aflæsning“, „Tommeruplinje“ m. m.

Tommerup-Konventet flytter nu til Nyborg. I Slutningen af Marts 1939 fortsættes Arbejdet samlet ved et Kur-

er frem til en
n er blevet
blevet rigtig
istne Tro ser
en den ser
Rige, som
der er een
andet. Det
ikke at bede:
te Staunings
t godt, men
andet: Guds
Rige kom-

Hoffmeyer

TER

nnelse.

r tager Dia-
n. De tyske
meget grun-
5 Aar.

Diakoner til
angelen be-
endighed, at
trænge de
akoner bort
ier. Ialt fin-
50 Diakoner;
20 pCt., alle-

som hedder
fornuftig Ar-
nele Spørgs-
er er Diako-
ver og vne
ger han, lad